

PAPER DETAILS

TITLE: Taki Teknikleri ve Igne Oyasi Motifleriyle Uygulanan Taki Tasarimlari

AUTHORS: Haldun Sekerci, Ayse Nur Oguz

PAGES: 707-722

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/4625231>

Takı Teknikleri ve İğne Oyası Motifleriyle Uygulanan Takı Tasarımları

Haldun ŞEKERCİ¹ ve Ayşe Nur OĞUZ²

Öz

İnsanoğlunun var oluşundan itibaren takıların kullanıldığı bilinmektedir. Kültürün, inancın ve toplumun simgesi olarak da kullanıldığı bilinmektedir. İnsanoğlu en ilkel takı malzemesi olan kemik yıllar içinde yerini farklı materyallere bırakmıştır. Güçlü, ihtişamlı ve güzel görünme isteğine göre takıların hammaddesi ve süslemesi farklılık göstermektedir. Takı süslemelerinde en göz alıcı süslemelerin maden işlemeciliğinde de görüldüğü açıklıktır. Medeniyetlerin besiği olan Anadolu'da yapılan arkeolojik kazılarda birçok takının bulunduğu aşıkardır. Tunç, altın ve gümüş gibi madenlerin takı imalatında kullanıldığı arkeolojik kazalar sonucu ortaya çıkmıştır. Takı üretiminde farklı el sanatı türlerinin birlikte kullanıldığı üretimler bulunmaktadır. Nakış, dokuma, deri işlemeciliği ve iğne oyası gibi el sanatları alanları da takı üretiminde kullanılmaktadır. İğne oyası Türk milletine özgü, usta çırak ilişkisiyle günümüze kadar gelmiş el sanatlarının en güzel örneklerinden birisidir. Sabırla çok emek verilerek üretilen iğne oyaları takı üretiminde de son zamanlarda kullanılmaya başlamıştır. Bu makale kapsamında üretimi gerçekleştirilmiş iğne oyası çiçek motiflerinin metal işlemeciliği ile birlikte kullanıldığı tasarımlara yer verilmiştir. İğne oyası teknikleriyle üretilen sebze çiçeklerini metal işlemeciliği ile birleştirerek takılar elde etmek amaçlanmıştır. Yapılan literatür taramasında iğne oyası tekniği ile üretilen motiflerle metal işlemeciliğinin birlikte kullanıma yönelik bir çalışmaya rastlanmadığı için araştırma özgün niteliktedir. Bu tür bir çalışmanın ilk defa yapılması ve bu konuda çalışma yapacaklara örnek olacak özgün veriye sahip olması nedeni ile önemlidir. Çalışma; literatür taraması, deneysel atölye uygulamasından elde edilen sonuçların sunulduğu ve yorumlandığı nitel araştırma yöntemlerine dayalıdır.

Anahtar Kelimeler: Takı, İğne Oyası, El Sanatları, Metal İşlemeciliği

Jewelry Techniques and Jewelry Designs Applied with Needle Lace Motifs

Abstract

It is known that jewelry has been used since the existence of human beings. It is also known to be used as a symbol of culture, belief and society. Bone, the most primitive jewelry material of mankind, has been replaced by different materials over the years. The raw material and ornamentation of jewelry differ according to the desire to look strong, magnificent and beautiful. It is clear that the most eye-catching ornaments in jewelry ornaments are also seen in metalworking. It is obvious that many jewelry was found in archaeological excavations in Anatolia, the cradle of civilizations. It was revealed as a result of archaeological excavations that metals such as bronze, gold and silver were used in jewelry manufacturing. Many examples of handicrafts are also found in jewelry production. Handicrafts such as embroidery, weaving, leather embroidery and needle lace are also used in jewelry production. Needle lace is one of the most beautiful examples of handicrafts unique to the Turkish nation, which has come to the present day with the master-apprentice relationship. Needle lace, which is produced with patience and a lot of labor, has recently started to be used in jewelry production. In this article, it is aimed to obtain jewelry by combining vegetable flowers produced with needle lace techniques with metal embroidery. The motifs produced with needle lace technique in accordance with the characteristics of the selected vegetable flowers have not been used with metal embroidery, and it is the first time that such a study has been carried out for the first time and will be an example for those who will work on this subject.

Keywords: Jewelry, Needlework, Handicrafts, Metal Processing

Atıf İçin / Please Cite As:

Şekerçi, H. ve Oğuz, A. N. (2025). Takı teknikleri ve iğne oyası motifleriyle uygulanan takı tasarımları. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 14 (2), 707-722. doi:10.33206/mjss.1643358

Geliş Tarihi / Received Date: 19.02.2025

Kabul Tarihi / Accepted Date: 03.03.2025

¹ Doç. Dr. - Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, haldun.sekerci@dpu.edu.tr,

 ORCID: 0000-0002-2753-6951

² Yüksek Lisans - Kütahya Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğü, ayse.oguz1@ogr.dpu.edu.tr,

 ORCID: 0009-0008-7401-476X

Giriş

İnsanoğlunun, en ilkel malzemesi kemik ile başlayan takı serüveni çağlar boyunca farklılık göstermiş, gelişerek ve çeşitlenerek günümüze kadar gelmiştir. Görkemli, güçlü ve etkileyici görünme isteği, takıyla süslenmenin temelini oluşturur. Her bölgenin insanı kendi geleneğine, inancına ve zevkine uygun özgün takılar üretmiş böylece dünyada zengin bir takı kültürü olmuştu (Tansuğ, 2004, s.94). Takı olarak kullanılan malzeme de döneme ve kültüre göre değişiklik göstermiştir. Başlangıçta insanların çevrelerinden topladıkları hayvan kemikleri, deniz ve kara yumuşaklarının kabukları şekillendirilip takı yapımında kullanılmıştır. Daha sonra süs taşları delinerek boncuk kolyeler yapılmıştır (Köroğlu, 2004, s.5). Zamanla takı alanı gelişerek kültürlerin el sanatlarıyla birleşmesi sonucu çeşitli tasarımlar ortaya çıkmıştır.

El sanatlarının plastik ve görsel sanatlar arasında önemli bir yere sahip olduğu bilinmektedir. Bu özellik Türk el sanatları ürünlerinin çeşitliliği ve teknik özellikleri bakımından geniş bir yelpazeye sahip olduğunu göstermektedir. Çeşitli uygarlıkların yaşadığı ve kültürel zenginliklerin harmanlandığı topraklar olan Anadolu, insanlığın gelişiminde önemli bir yere sahiptir. Orta Asya'dan Anadolu'ya geçen Türkler ve Anadolu medeniyetine ait uygarlıklar birbirinden etkilenderek günümüz dünyasına zengin bir kültür ve sanat mirası bırakmıştır (Özder, 1995, s.4). Ülkemiz ve yabancı ülkelerin müzelerinde, özel koleksiyonlarda yer alan, gerektiği gibi tanımadığımız ve dünyaya tanıtmadığımız sanat dallarımızın içerisinde bulunan el sanatlarımızın önemli bir yeri vardır (Barışta, 1995, s.5).

El sanatları alanında geleneksel kültürümüzü yansitan örneklerden biri de oyalardır. Genellikle ipek ibrişim kullanarak iğne, mekik, tığ veya firkete ile yapılan ince danteller oya olarak tanımlanır (Tdk, Kasım 2024). Oya yapım tekniklerinden bir tanesi de iğne oyasıdır. Tarihi çok eskilere dayana iğne oyası temel nitelikte materyaller kullanılarak yapılabilen, üretim metodunun uygulanabilmesi için spesifik bir ortama ihtiyaç duyulmayan özgün nitelikte bir Türk el sanatıdır. 1905 Menfiz kazalarında ortaya çıkan balık ağlarının tekniğinin iğne oyası tekniği olduğu ve iğne oyası tekniği ile yapılan ürünlerin 12.yy da Anadolu'dan Balkanlara Balkanlardan da İtalya yoluyla Avrupa'ya yayıldığı kaynaklarda bahsedilmektedir (Onuk, 2000 s.5). İğne oyasının hammaddesi ipek ve suni ipektir. Anadolu'nun çeşitli bölgelerinde oya yapımında başka iplik çeşitleri kullanıldığı da bilinmektedir. İğne yardımıyla ipligin düğüm atılmış biçimiyle oluşturulan iğne oyasında bitkisel ve geometrik motifler uygulanır. İğne oyası; zürafa, sıçan dişi, sinek kanadı, pipirik, kök gibi kullanılan teknikleri vardır. Uygulanacak motife göre teknik seçilerek uygulanır. Türk milletine özgü bir el sanatı olan iğne oyası doğadan ilham alarak kadınların yaratıcılığı ile duygularını, düşüncelerini, acılarını, aşkıını, sevdasını somut hale getiren bir iletişim aracı olmuştur. Türk kadınının maharetli elleri ve zarif işçilikleri birleserek zanaat alanında usta çırak ilişkisiyle günümüze kadar gelmiştir. Atölye gereksinimi olmadığı için her zaman ve her yerde basit araç gereçlerle yani iğne iplikle yapılmaktadır.

Anadolu medeniyetlerin beşiği olduğu için el sanatları alanında da çok zengin bir ülke olduğu bilinmektedir. Bu el sanatlarından biri olan maden işçiliğini incelediğimizde tarihinin çok eski olduğu literatürden anlaşılmaktadır. Anadolu insanı gerek tarih öncesi gerek tarih çağlarında değişik şekillerde ve muhtemelen değişik amaçlarla süs eşyası ve takılarda kullanmış olduğu yapılan arkeolojik kazilarla saptanmıştır. Yine yapılan kazılar gösteriyor ki eskiden kullanılan takılar ve süs eşyaları altın, gümüş, tunç gibi günümüzde geçerliliğini devam ettiren madenlerden yapılmaktaydı (Sular, 1998, s.17). İlk çağlarda özellikle eski Mezopotamya, Mısır, Suriye ve Anadolu'da "Maden İşçiliği" adıyla yeni bir sanat doğmuş ve yeryüzündeki bütün uygarlıklarda varlığını sürdürmüştür (Önder, 1995, s.130).

Bu çalışmada el sanatlarının birbirinden bağımsız iki sanat dalı arasında etkileşim yaparak alana farklı bir bakış açısıyla katkı sağlanması düşünülmüştür. Türk sanatlarından maden işlemeciliği ve doğadan ilham alınarak üretilen iğne oyası motifleri birleştirilerek kolye tasarımları yapılmıştır.

Araştırmmanın Önemi

Bu çalışmada, el sanatların iki ayrı dalı olan iğne oyası ve metal işçiliği ile yeni takı tasarımları elde etmek amaçlanmıştır. Sebze çiçeklerinin iğne oyası teknikleriyle uygulanıp metal işçiliği ile birleştirilmesiyle tasarlanan takılar ile ilgili herhangi bir çalışma tespit edilmemesi nedeniyle çalışma ilk niteliğinde olup, bu konuda bundan sonra yapılacak çalışmalara örnek teşkil etmesi bakımından önemlidir.

Araştırmmanın Yöntemi

Çalışmada literatür taraması ve araştırmacının tecrübelerinden yararlanılarak verilerin düzenlenip sonuçların çıkartıldığı nitel yönteme dayalı deneyel bir çalışmamadır. Araştırma konusunu teşkil eden maden

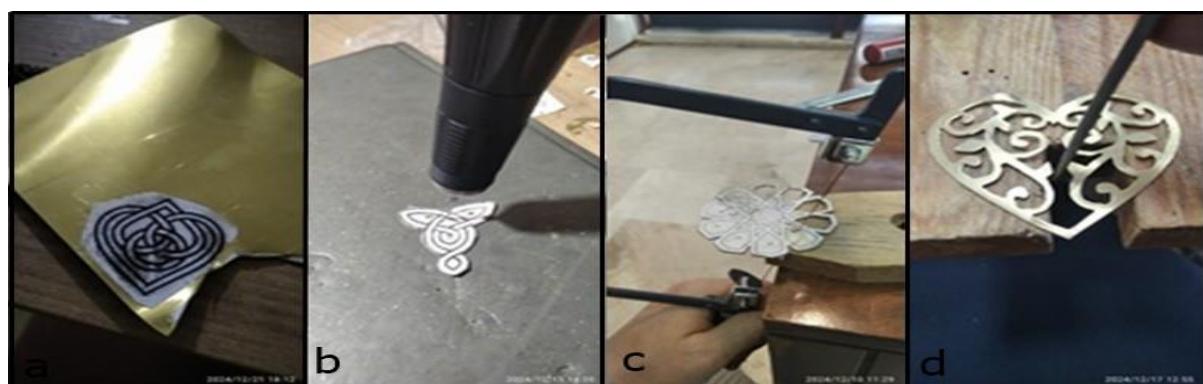
işlemeciliğinde kullanılan, tesadüfü yöntemle seçilmiş 10 adet desen ile sınırlanmıştır. Araştırmada kullanılacak sebze çiçeği motifleri de tesadüfü yöntemle seçilmiş ve igne oyası teknikleriyle üretilmiştir. Maden işlemeciliğinde kullanılan desenler için takı formları arasından kolye seçilerek tasarımlanmıştır. Seçilen örneklemin evreni temsil edebilir yeterli veriye sahip olduğu, evreni teşkil edecek nitelikte olduğu varsayılmıştır. Elde edilen veriler fotoğraflar ile desteklenmiştir. Veriler elde edilirken araştırmacıların alan yeterlilikleri kapsamında değerlendirilmelerde kullanılmıştır. Elde edilen veriler amaç doğrultusunda uygun başlıklar altında düzenli bir biçimde verilmiştir.

Çalışmanın Bulguları

Elde edilen veriler doğrultusunda; çalışmada İğne oyaları ve metal işlemeciliğinin yapımı, tarihçesi, gelişim süreci ve mevcut durumu ele alınmıştır. Çalışmada 10 adet sebze çiçekleri tesadüfü yöntemle seçilmişdir. Seçilen sebze türlerinin çiçekleri iğne oyası tekniği kullanılarak üretilmesinde deneme yanılma yolu ile test edilmiştir. Takı tasarımları yaparken sebze çiçeklerinin formları ve boyutları hesaplanarak estetik açıdan uygunluk sağlayacağı varsayılarak karar verilmiştir. El sanatları iğne oyası kapsamında üretilen motiflerin hepsinde ipek iplik kullanılmıştır. Metal işlemeciliğinde kullanılan desenler tesadüfü yöntemle seçilerek üretilmiştir. Metal işlemeciliği ile üretilen motiflerin formları ve boyutları hesaplanarak küpe, bileklik ve yüzük formlarına uygun olmayacağı varsayılarak takı türleri arasından kolye tasarımlına karar verilmiştir. Seçilen bu 10 adet iğne oyası ve 10 adet metal işlemeciliği ile ilgili fotoğraflarla desteklenerek aktarılmıştır.

Metal İşlemeciliği

Tesadüfü yöntemle seçilen geometrik motifler belirlenen ölçüde kağıt üzerine basılarak pirinç plaka üzerine sıvı yapıştırıcı kullanılarak yapıştırılmıştır(Fotoğraf 1.a.). Motiflerin kesiminin yapılacak bölgeler mikro matkap yardımıyla delinmiş ve kil testere kullanılarak kesilmiştir(Fotoğraf 1.b. ve 1.c.). Kesimi yapılan motiflerin pürüzleri eye yardımıyla törpülenerek yok edilmiştir(Fotoğraf 1.d.).

Fotoğraf 1. a. Motifin metal üzerine yapıştırılmış hali, b. Motifin mikro matkap kullanılarak delinmiş hali, c. Motifin kil testere kullanılarak kesimi, d. Motifin pürüzlü yüzeylerinin törpülenmesi (10.12.2024 Ayşe Nur OĞUZ arşivinden)

Cila motoruna ponzalı zımpara aparatı takılarak metal motiflerin yüzeyleri zımparalanmıştır (Fotoğraf 2.a). Cila motoruna keçe aparatı takılarak motiflerin yüzeyleri mum cila kullanılarak parlaklık verilmiştir (Fotoğraf 2. b ve c).

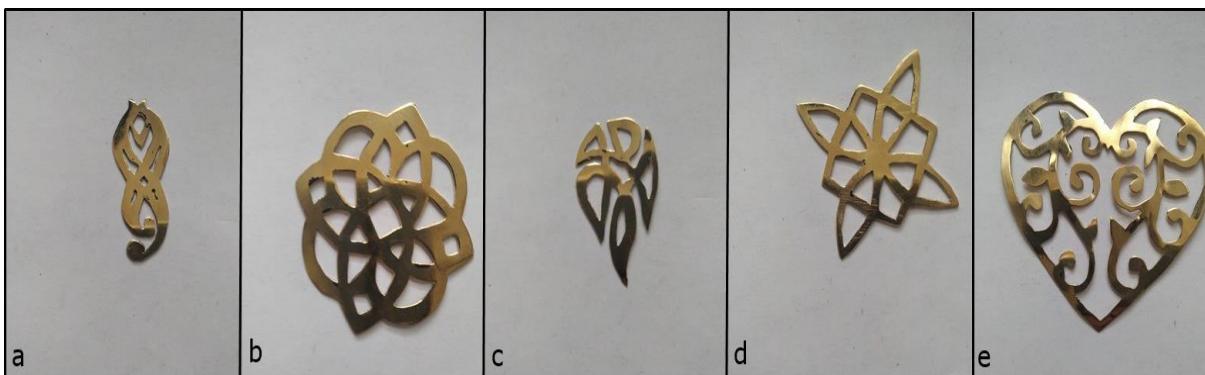

Fotoğraf 2. a. Ponzalı Zımpara, b. Keçe, c. Mum Cila (24.12.2024 Ayşe Nur OĞUZ arşivinden)

ŞEKERCİ ve OĞUZ

Takı Teknikleri ve İğne Oyası Motifleriyle Uygulanan Takı Tasarımları

Yukarıda belirtilen işlemlerden geçen motiflerin görselleri fotoğraf 3 ve 4'te verilmektedir.

Fotoğraf 3. Metal İşlemeciliği Motifleri a. Özgün Tasarımlanmış Motif, b. Yuvarlak Tasarımlanmış Motif, c. Özgün Tasarımlanmış Motif, d. Kare Tasarımlanmış Motif, e. Kalp Şeklinde Tasarımlanmış Motif (24.12.2024 Ayşe Nur OĞUZ arşivinden)

Fotoğraf 4. Metal İşlemeciliği Motifleri a. Köşegen Motif, b. Köşegen Motif, c. Kalp Formunda Motif, d. Özgün Tasarımlanmış Motif, e. Küçük Kalp Formunda Motif, Metal İşlemeciliği Motifleri (24.12.2024 Ayşe Nur OĞUZ arşivinden)

Sebze Çiçeklerinden Oluşan İğne Oyalarının Üretimi ve Metal İşlemeciliği İle Birleştirilerek Oluşan Kolye Tasarımları

Deneysel çalışmada tesadüfi seçilen 10 adet sebze çiçeğinin yapısı göz önünde tutularak iğne oyası teknikleriyle motifler oluşturulmuştur. Seçilen iğne oyalarının isim ve genel form nitelikleri hakkında kısaca bilgiler verilmiştir. Metal işlemeciliği çalışılan motiflerin form ve boyutları göz önünde bulundurularak takı türlerinden kolye tasarımu uygun olacağı var sayılmıştır. Metal işlemeciliği çalışılan motiflerin yapıları göz önünde bulundurularak sebze çiçeklerinden ilham alınarak üretilen iğne oyası motiflerin uygunluğu var sayilarak karar verilmiş ve tasarımları yapılmıştır. Tasarımlarının uygulanışı hakkında kısaca bilgi verilmiştir.

İğne Oyası Tekniğiyle Aycıçeği Motifinin Yapılışı

Koyu sarı ipek iplik ile altı adet zürafadan kök oluşturulmuştur. Kök istenilen boyuta gelince her zürafanın içine çift zürafa yaparak genişletilmiştir. Sıra tekrarı yapılmıştır. Gözemeli ilmek tekniği ile her zürafanın içine sıra tekrarı yaparak yaprakları örülmüştür. Yaprağın yanındaki ilmeklere zürafa yapılarak köke ulaşılmıştır. Zürafalar bitene kadar işlem devam etmiştir. Aynı çiçekten iki adet çalışılmıştır. Kahverengi ipek iplikle geniş bir kök yapılmıştır. Son iki sırası yeşil iplik ile çalışılmıştır. Kör düğüm yaparak büzülmüştür ve çiçeklerin içine dikilmiştir.

Fotoğraf 5. *Ayçiçeği* (Friedrich, 2008, Ağustos).

Fotoğraf 6. *İgne Oyası Tekniği İle Ayçiçeği Çalışması* (15.11.2024 Ayşe Nur OĞUZ Arşivinden)

Metal İşlemeciliği İle İgne Oyası Ayçiçeği Motifinin Birleşiminden Oluşan Kolye Tasarımı

Metal işlemeciliği teknikleri ile üretilen fotoğraf 3.a'da görülen özgün motifin tepe noktasına mikro matkap kullanılarak delinmiştir ve içerisinde metal halka geçirilmiştir. Metal halkanın içerisinde kalın zincir geçirilmiştir ve uçlarına açma kapama aparatları monte edilmiştir. Metal motifin tepe noktasına Ayçiçeği bitkisinden ilham alınarak üretilen iğne oyası motif hızlı yapıştırıcı kullanılarak yapıştırılmıştır.

Fotoğraf 7. *Metal İşlemeciliği ve İgne Oyası Ayçiçeği Tasarımlı Kolye* (30.12.2024 Ayşe Nur OĞUZ Arşivinden)

İgne Oyası Teknikleri Kullanılarak Kabak Çiçeği Motifinin Yapılışı

Yeşil renkli kök üzerine açık sarı renkte olan ipek iplikle gözemeli ilmek tekniğinde beş adet yaprak yapılmıştır. Teker teker yaprakların etrafına koyu sarı renk ipek iplikle gözemesiz ilmek tekniği kullanılarak yaprakların boyutu verilmiştir. Kolay şekil alabilmesi için telin etrafına koyu sarı ipek iplik sarılmıştır. Yaprakların etrafına zürafa tekniği ile kontur çekilmiştir. Tohum olarak koyu sarı renk ipek iplikle kök yapılmıştır ve çiçeğin içine dikilmiştir.

Fotoğraf 8. *Kabak Çiçeği* (Melih Tarım, 2021, Temmuz)

Fotoğraf 9. *İgne Oyası Tekniği İle Kabak Çiçeği Çalışması* (15.11.2024 Ayşe Nur OĞUZ Arşivinden)

Metal İşlemeciliği İle İğne Oyası Kabak Çiçeği Motifinin Birleşiminden Oluşan Kolye Tasarımı

Metal işlemeciliği teknikleri ile üretilen fotoğraf 3.b'de görünen yuvarlak motifin köşelerine bireştirmek için küçük halkalar takılmıştır. Halkaya misina bağlanarak su yesili renginde tek sıra köşeli boncuk dizilmiştir. Diğer halkanın ucuna sıra boncuk dizmek için kullanılan aparat takılmıştır. Aparatın halkalarına misinalar bağlanmıştır ve 3 sıra boncuklar dizilmiştir. Boncuk dizme işlemi bittikten sonra aparat ile misina birleştirilmiştir. Birleşme işlemi bittikten kolyenin iki tarafına zincir takılmıştır. Zincirin bir ucuna klips takılarak kolyenin boyna kolay takılıp çıkarılması sağlanmıştır. Pırıncı levha işlenerek oluşturulan motifin alt ucu mikro matkap yardımıyla delinerek 4 sıra ince zincir takılmıştır. Zincirlerin ucuna kolyeyi oluşturan boncuklardan takılmıştır. Zincirlerin takılı olduğu motifin üzerine iğne oyası tekniği ile kabak bitkisinin çiçeği üretilen motif hızlı yapıştırıcı kullanılarak yapıştırılmıştır.

Fotoğraf 10. Metal İşlemeli Kabak Çiçeği Motifli Boncuklu Kolye(30.12.2024 Ayşe Nur OĞUZ Arşivinden)

İğne Oyası Teknikleri Kullanılarak Bakla Çiçeği Motifinin Yapılışı

Krem rengi ipek iplik kullanılarak iğne oyası tekniği ile kök başlanmıştır. İstenilen uzunluğa gelince her zürafanın içine iki zürafa yaparak genişletilmiştir. İstenilen genişliğe gelince krem rengi ipek iplik sarılı tel kullanılarak iğne oyası zürafa tekniğiyle kontur çekilmiştir. Bordo renkli ipek iplik kullanılarak iğne oyası gözemesiz ilmek tekniği kullanılarak kenar ve ortalardan arttırlarak çiçeğin iç kısmı başlanmıştır. İğne oyası gözemesiz ilmek tekniği kullanılarak orta yaprağın şekli verilmiştir. Yaprakların kenarına krem rengi ipek iplik sarılı telle iğne oyası zürafa tekniği kullanılarak kontur çekilmiştir. İç yaprağın telleri kökün içine geçirilmiştir.

Fotoğraf 11. Bakla Çiçeği (Ağaçlarnet. 2013, Ocak)

Fotoğraf 12. İğne Oyası Tekniği İle Bakla Çiçeği Çalışması(15.11.2024 Ayşe Nur OĞUZ Arşivinden)

Metal İşlemeciliği İle İğne Oyası Bakla Çiçeği Motifinin Birleşiminden Oluşan Kolye Tasarımı

Metal işlemeciliği teknikleri ile üretilen fotoğraf 3.c'de görünen özgün motifinini yuvarlak tepe bölümüne mikro matkap kullanılarak delinmiştir. Deliğin içinden metal halka geçirilmiştir. Bu halkadan kalın zincir geçirilmiştir. Zincirin uçlarına açma kapama aparatları geçirilmiştir. Bakla bitkisinin çiçeği ilham alınarak üretilen iğne oyası motif ve iğne oyası tekniği ile üretilen yapraklar hızlı yapıştırıcı kullanılarak metal motifinin zincir takılan bölümünü yapıştırılmıştır.

Fotoğraf 13. Metal İşlemeciliği İle İğne Oyası Bakla Çiçeği Birleştirilerek Oluşturulan Kolye (31.12.2024 Ayşe Nur OĞUZ Arşivinden)

İğne Oyası Teknikleri Kullanılarak Biber Çiçeği Motifinin Yapılışı

Beyaz renkli ipek iplik ile yaprak sayısında zürafa tekniği ile kök yapılmıştır. İstenilen uzunluğa gelen kökün zürafalarının içine gözeme tekniği ile yapraklar yapılmıştır. Yaprakları kenarına iki kat beyaz ipek iplik ile yapraklıları birbirine ekleyerek zürafa tekniği ile kontur çekilmiştir. Yeşil ipek iplik ile çiçeğin tohumunu yapmak için kök başlanmıştır. Çiçeğin kökünün boyutuna gelince siyah ipek iplikle tek zürafa üzerinden 3 sıra, sıra tekrarı yapılmıştır. Kökte bulunan her zürafanın içine iki adet olmak üzere dört zürafa içine yapılmıştır. 5. Zürafanın içine açık sarı ipek iplikle 3 adet sıra tekrarı yaparak tohum bitirilmiş ve çiçeğin içine dikilmiştir.

Fotoğraf 14. Domatese Çiçeği (Tohumcu, 2018, Ocak)

Fotoğraf 15. İğne Oyası Tekniği İle Biber Çiçeği Çalışması (15.11.2024 Ayşe Nur OĞUZ Arşivinden)

Metal İşlemeciliği İle İğne Oyası Biber Çiçeği Motifinin Birleşiminden Oluşan Kolye Tasarımı

Metal işlemeciliği teknikleri ile üretilen fotoğraf 3.d'de görünen kare motifinin iki karşılıklı köşesi mikro matkap kullanılarak delinmiş ve halka takılmıştır. Delinen köşelerdeki halkanın içine kalın zincir takılmıştır ve ucuna açma kapama aparatı takılmıştır. Motifin diğer delinen köşesine halka takılmıştır ve halkaya iki adet ikişer katlı paraşüt ipi diye satılan ipler takılarak 4 katı birleştirerek gold renkli boncukun içerisinde geçirilmiştir. Her bir ipe mavı renkli kristal boncuklar dizilmiştir. İstenilen boyda boncuk dizilen ipler birleştirilerek gold renkli boncukun içerisinde geçirilmiştir. Metal levhaya monte edilmiştir. Metal levhanın diğer ucuna kalın zincir monte edilmiştir. Metal levhanın üzerine biber bitkisinin çiçeği ve yaprakları iğne oyası tekniği ile üretilen motifler hızlı yapıştırıcı kullanılarak yapıştırılmıştır.

Fotoğraf 16. Metal İşlemeciliği ve İğne Oyası Biber Çiçeği Birleştirilerek Tasarımlanan Boncuklu Kolye (31.12.2024 Ayşe Nur OGUZ arşivinden)

İğne Oyası Teknikleri Kullanılarak Bamya Çiçeği Motifinin Yapılışı

Bordo renkli ipek iplik ile beş zürafadan kök başlanır. İstenilen uzunluğa gelince her zürafanın içine ilı adet zürafa yapılarak ağız kısmı genişletilir. Sıra tekrarı yapılarak formu korunur. İki zürafayı kullanarak krem renkli ipek iplik ile beş zürafa yapılır kenarlardan ve ortadan arttırılarak gözemeli ilmek tekniği ile yaprak istenilen genişliğe getirilir. Sıra tekrarı yapılarak boyu ayarlanır ve şeklini vermek için aynı teknik ile eksiltilir. Bütün yapraklar bitince kenarına zürafa tekniği ile krem rengi ipek sarılı olan telle kontur çekilir. Tohum için krem rengi ipek iplik ile kök yapılır. İstenilen uzunluğa gelince bordo rengi ipek iplik ile zürafa yapımı iki sıra daha tekrar edilir ve kör düğüm yapılarak büzülür. Tohum çiçeğin içine dikilerek işlem bitirilir.

Fotoğraf 17. Bamya Çiçeği (Gentr, 2024, Eylül).

Fotoğraf 18. Bamya Çiçeğinin İğne Oyası Tekniği İle Çalışması (15.11.2024 Ayşe Nur OGUZ arşivinden)

Metal İşlemeciliği İle İğne Oyası Bamya Çiçeği Motifinin Birleşiminden Oluşan Kolye Tasarımı

Metal işlemeciliği teknikleri ile üretilen fotoğraf 3.e' de görünen kalp şeklindeki motifin iki yuvarlak kısımlarına mikro matkap kullanılarak delinmiştir. Delik açılan yerler kalın zincir geçirilmiştir. Zincirlerin uçlarına açma kapama aparatları takılmıştır. Kalp şeklindeki motifin üç sivri olan bölüne bamya bitkisini çiçeğinden ilham alınarak iğne oyası tekniği ile üretilen motif hızlı yapıştırıcı kullanılarak yapıştırılmıştır. İğne oyası motifine bütünlük kattığı varsayılan yeşil yaprak ve krem rengi goncalar eklenmiştir.

Fotoğraf 19. *Bamya Çiçeği İğne Oyası Motifli Metal İşlemeli Kolye
(31.12.2024 Ayşe Nur OĞUZ Arşivinden)*

İğne Oyası Teknikleri Kullanılarak Patlıcan Çiçeği Motifinin Yapılışı

Mor renkli ipek iplik kullanılarak beş ilmekten kök yapılmıştır. İstenilen uzunluğa gelince her zürafanın içine gözemeli ilmek tekniği kullanılarak yaprakları yapılmış ve kenarlarına iki katı ipek iplik kullanılarak zürafa tekniğinde kontur çekilmiştir. Orta kısmında bulunan yeşil bölüm için yağı yeşili ipek iplik kullanılarak gözememeli ilmek tekniğinde yapraklar beş zürafadan başlanan kök üzerine her zürafanın içine çalışılmıştır. Sarı renkli ipek iplik kullanılarak beş zürafadan başlanarak kök yapılmış ve tohum görünümü verilmiştir. Önce yağ yeşili bölüme dikilir birlikte mor renkli çiçeğin içine oturtularak dikilmiştir.

Fotoğraf 20. *Patlıcan Çiçeği (Özer, 2009.
Eylül)*

Fotoğraf 21. *İğne Oyası Patlıcan Çiçeği
Çalışması(15.11.2024 Ayşe Nur OĞUZ Arşivinden)*

Metal İşlemeciliği İle İğne Oyası Patlican Çiçeği Motifinin Birleşiminden Oluşan Kolye Tasarımı

Metal işlemeciliği teknikleri ile üretilen fotoğraf 4.a'da görünen köşegen motifinin köşesine siyah renkli deri sırim ikiye katlanarak düğüm atılmıştır. Sırimın uçları motifinin ortasından geçirilmiştir. Sırimın uçlarına gold renkli dörder adet boncuk geçirilmiştir. Sırimda bulunan boncukların altına kısa bir sırim daha eklenerek uç kısmında 3 adet sırim görüntüsü verilmiştir. Sırimın uçlarına hızlı yapıştırıcı kullanılarak patlican bitkisinin çiçeği ilham alınarak üretilen iğne oyası motifler yapıstırılmıştır.

Fotoğraf 22. Sırim İpli Metal İşlemeli İğne Oyası Patlican Çiçekli Kolye (31.12.2024 Ayşe Nur OĞUZ arşivinden)

İğne Oyası Teknikleri Kullanılarak Fasulye Çiçeği Motifinin Yapılışı

Yeşil renkli ipek iplik ile beş zürafadan başlayarak kök yapılmıştır. İstenilen uzunluğa gelince kökte bulunan zürafaların birinin içine pembe renkli ipek iplik ile üç zürafadan başlayarak hem kenardan hem ortadan arttırarak gözemeli ilmek tekniği ile yapraklar yapılmıştır. Birkaç sırada, sırada tekrarı yapıldıktan sonra eksiltilmiştir. Aynı işlem yaprağın yanındaki zürafanın içine de uygulanmıştır. Yaprağın yanındaki kökte bulunan zürafanın içine pembe renkli ipek iplik ile boyutu diğer yapraklardan küçük yaprak yapılmıştır. Kökte bulunan zürafaların biri boş bırakılmış ve yanındaki zürafanın içine küçük yapraktan tekrar yapılmıştır. Yaprakların kenarına pembe ipek iplik sarılı olan telle zürafa tekniği ile kontur çekilmiştir.

Tohumu için beyaz renkli ipek iplik ile kök yapılmıştır. Son iki sırasını yeşil ipek iplik ile devam ettirilmiş ve kör düğüm ile büzülmüştür. Çiçeğin içine dikilmiştir.

Fotoğraf 23. Fasulye Çiçeği (Doğan, 2017)

Fotoğraf 24. Fasulye Çiçeğinin İğne Oyası Tekniği İle Çalışması (16.11.2024 Ayşe Nur OĞUZ arşivinden)

Metal İşlemeçiliği İle İğne Oyası Fasulye Çiçeği Motifinin Birleşiminden Oluşan Kolye Tasarımı

Metal işlemeçiliği teknikleri ile üretilen fotoğraf 4.b'de görülen köşegen motifinin köşesine metal halka geçirilmiştir. Halkaya 2 adet ince uzun zincir monte edilmiştir. Zincirlerin yarısı kadar olan ölçüde iki adet zincir uzun zincirlerin yarısı olarak kabul edilen iki zincirlere monte edilmiştir. Zincirler motifdeki beşgen delikten geçirilmiştir. Zincirlerin uçlarına turkuaz renkli kristal kesme boncuklar monte edilmiştir. İki zincirin monte edildiği yere iğne tekniği ile üretilen fasulye bitkisinin çiçeğinden ilham alınan motifler iğne oyası tekniği ile üretilen yapraklarla birlikte hızlı yapıştırıcı kullanılarak yapıştırılmıştır.

Fotoğraf 22. Metal İşlemeli İğne Oyası Fasulye Çiçeği Birleşimli Kolye (31.12.2024 Ayşe Nur OĞUZ arşivinden)

İğne Oyası Teknikleri Kullanılarak Bezelye Çiçeği Motifinin Yapılışı

Beyaz ipek iplikle beş zürafadan oluşan kök yapılır. Bir zürafanın içine üç zürafa ile başlayarak hem kenardan hem ortadan arttırılarak iki sıra artırılır. Açık mor renkli ipek iplik ile işlem iki sıra daha yapılır. Ortadan artırılarak sıra tekrarı yapılır ve üç sıra eksiltilir. Bu işlem kökte bulunan iki adet zürafanın içine yapılır. Kakan üç zürafanın içine bordo renkli ipek iplik ile yaprak yapılır. Bordo renkli ipek iplik tel etrafına sarılarak bordo yapraklara kontur çekilir. Orta tomurcuğu elle şekil vererek oluşturulur. Açık mor renkli ipek iplik tele sarılır. Açık mor renkli iki yaprağın etrafına kontur çekilir. Yeşil renkli ipek iplik ile beş adet zürafadan başlayarak kök yapılır. Zürafaların içine gözemeli ilmek tekniği yaprakları yapılır. Çiçeğin dışına geçirilerek dökülür.

Fotoğraf 24. Bezelye Çiçeği (Pikapay, 2024, Kasım)

Fotoğraf 23. İğne Oyası Tekniği İle Bezelye Çiçeği Çalışması (16.11.2024 Ayşe Nur OĞUZ arşivinden)

Metal İşlemeçiliği İle İğne Oyası Bezelye Çiçeği Motifinin Birleşiminden Oluşan Kolye Tasarımı

Metal işlemeçiliği teknikleri ile üretilen fotoğraf 4.c'de görülen kalp şeklinde tasarımlanan motifin üç kısmi mikro matkap yardımıyla delinerek motife koni şekli verilmiştir. Delinen kısma ince zincirler takılarak uçlarına kırmızı renkli kristal kesme boncuklar takılmıştır. Zincirlerin iki adetine kesme kristal boncuklarla beraber bezelye bitkisinin çiçeği ilham alınarak üretilen iğne oyası motif takılmıştır. Koni şeklinde tasarımlanan motifin üç noktasına hızlı yapıştırıcı kullanılarak yapıştırılmıştır. Metal motifin üç kısmında bulunan halkadan kalın zincir geçirilmiştir ve uçlarına açma kapama aparatları takılmıştır.

Fotoğraf 25. Metal İşlemeli ve İğne Oyası Bezelye Çiçekli Koni Şeklinde Kolye (31.12.2024 Ayşe Nur OĞUZ arşivinden)

İğne Oyası Teknikleri Kullanılarak Domates Çiçeği Motifinin Yapılışı

Açık sarı ipek iplik ile beşli kök yapılır. Her zürafanın içine gözemeli ilmek tekniği ile yaprak yapılır. Yaprakların sıvri uçlarını vermek için sıra tekrarı yapılır. Aynı işlemler yeşil ipek iplikle de yapılır. Orta renk tonuna sahip olan sarı ipek iplikle kök yapılır ve sarı çiçeğin içile dikilir. Yeşil renkle yapılan taç yaprakları da çiçeğin dışına dikilir.

Fotoğraf 29. Domates Çiçeği (Tohumcu, 2018, Ocak)

Fotoğraf 30. İğne Oyası Tekniği İle Domates Çiçeği Çalışması (16.11.2024 Ayşe Nur OĞUZ arşivinden)

Metal İşlemeciliği İle İğne Oyası Domates Çiçeği Motifinin Birleşiminden Oluşan Kolye Tasarımı

Metal işlemeciliği teknikleri ile üretilen fotoğraf 4.d ’de görünen özgün motifden 3 adet çalışılmıştır. Fotoğraf 10’da görüldüğü gibi metal motifinin uçları ve köşeleri mikro matkap kullanılarak delinmiştir. Delinen kısımlar metal halkalar ile birleştirilmiştir. Motifinin uçlarına ince zincir takılarak kolye formu verilmiştir. Zincirin ucuna açma kapama aparatı ve diğer ucuna halka takılmıştır. Ek yerlerine iğne oyası tekniği ile domates bitkisinin çiçeği üretilen motifler hızlı yapıştırıcı kullanılarak yapıştırılmıştır. Kolyenin ucuna 4 sıra ince zincir takılmıştır ve uçlarına koyu yeşil küçük kesme boncuklar dizilmiştir.

Fotoğraf 31. Metal İşlemeli İğne Oyası Domates Çiçekli Kolye (31.12.2024 Ayşe Nur OĞUZ arşivinden)

İğne Oyası Teknikleri Kullanılarak Salatalık Çiçeği Motifinin Yapılışı

Orta tonda olan sarı ipek iplik ile kök başlanmıştır. Çiçeğin yaprağı adedince her zürafanın içine gözemeli ilmek tekniği ile yaprak yapılmıştır. Yaprakların dışından zürafa tekniği ile eksiltme noktasına gelene kadar dikilmiştir. Kendi rengindeki iki kat ipek iplik ile kontur çekilmiştir. Taç yaprağı yeşil ipek iplik ile kök yapılmıştır. Gözemeli ilmek tekniği kullanılarak yaprakları kökte bulunan zürafaların içine yapılmıştır. Tohumu için koyu sarı ipek iplik ile kök yapılmıştır. İstenilen boyuta gelince çiçeğin içine dikilmiştir. Daha sonra taç yaprağı çiçeğin dışına geçirilerek dikilmiştir.

Fotoğraf 32. Salatalık Çiçeği (Aktaş, 2021, Temmuz)

Fotoğraf 33. İğne Oyası Tekniği İle Salatalık Çiçeği Çalışması (16.11.2024 Ayşe Nur OĞUZ arşivinden)

Metal İşlemeciliği İle İğne Oyası Salatalık Çiçeği Motifinin Birleşiminden Oluşan Kolye Tasarımı

Metal işlemeciliği teknikleri ile üretilen fotoğraf 4.e'de görünen kalp şeklindeki motifin ortası bulunarak at ve üst bölümü mikro matkap kullanılarak delinmiştir. Üst kısmında delinen noktanın içinden halka geçirilmiştir. Halkanın içinden boyun ölçüsünde ince zincir geçirilerek uçlarına açma kapama aparatları monte edilmiştir. Kalp şeklindeki motifin alt ucundaki mikro matkapla delinen bölüme halka kullanılarak üç adet ince zincir geçirilmiştir. Zincirleri iki adetine iğne oyası tekniği ile yapılan kabak sebzelerinin çiçeği üretilen motif monte edilmiştir. İğne motiflerin üzerine gold renkli kafes ve üzerine sarı renkli elips şeklinde boncuk geçirilmiştir. Zincirin bir tanesine sarı elips boncuklarının arasına su yeşili kristal kesim boncuk geçirilerek tasarım tamamlanmıştır.

Fotoğraf 34. Metal İşlemeli Salatalık Çiçeği Motifli
Kolye (31.12.2024 Ayşe Nur OĞUZ arşivinden)

Sonuç

Metal işlemeciliğinde kullanılan motiflerin boyut ve formları göz önünde bulundurularak takı türleri arasından kolye tercih edilmiştir. Metal işlemeciliği teknikleri kullanılarak 10 adet motif çalışılmıştır. Motiflerin boyutları göz önünde bulundurularak 6 adeti boğaz genişliği ölçüsünde kısa, 2 adeti uzun, 2 adeti orta boy olarak nitelendirilen ölçüdedir. Motiflerin 3 adeti kalp şeklinde, 3 adeti köşegen, 1 adeti kare, 3 adeti özgün tasarımlara sahiptir. Kalp şeklinde olan motiflerin 2 adetinin ölçütleri 6 cm\6 cm, 1 adetin ölçütleri 3 cm\3 cm, Köşegen motiflerin ölçütleri 5.5 cm\5.5 cm, özgün tasarım olan motiflerin ölçütleri 4 cm\2.5 cm, kare motifinin ölçütleri 5.5 cm\5.5 cm olarak ölçülmüştür. 6 adet kolyede ince zincir, 2 adet kolye kristal kesme boncuk, 1 adet deri siyah sırmı, 1 adet kalın zincir kolye yapımında kullanılmıştır. Motif formlarına uygun olacağı var sayılan malzemeler seçilmiştir. Sebze çiçekleri ilham alınarak üretilen iğne oyası motifler, metal işlemeciliğinde kullanılan motiflere uyumlu olduğu ve eşlestiği görülmektedir. Metal işlemeciliğinde kullanılan motiflerle iğne oyası motiflerin uyumu göz önünde bulundurularak tasarımlarının yapıldığı görülmektedir. İğne oyası motiflerin renklerine ve ebatlarına uygun metal işlemeli motifler seçildiği düşünülmektedir. İğne oyası motiflerin hepsinde ipek iplik kullanıldığı açıklanmıştır. Yapıtırıcı olarak hızlı yapıtırıcı tercih edilmiştir. Bu çalışma ile el sanatları alanında iki farklı disiplinin birleşmesi sonucu sanat alanına yeni bakış açıları kazandırılacağı düşünülmektedir. El sanatlarının farklı alanlarıyla harmanlanan çalışma sonucunda sanatlar arasında oluşan etkileşim farklı bakış açıları sayesinde yeni tasarımların oluşturulabileceği görülmektedir. Sanat ve zanaatin iç içe bulunduğu unutulmaya yüz tutmuş el sanatlarımızın gelecek nesillere aktarılması ve sevdirilebilmesi bakımından modern ve gençlerin seveceği çalışmalar yapmalıdır. Geçmişten günümüze usta çırak ilişkisiyle aktarılan iğne oyaları geleneksel yapıdan çıkarılarak sanatsal alanlarda da çalışmaların yapılması gerektiği düşünülmektedir. Sanat akımları ve diğer el sanatları dallarıyla birleştirilebileceği açıklıktır. Anadolu çeyiz kültürünün önemli parçalarından biri olan iğne oyaları sanatla birleşerek yeni çağ'a uyum sağlaması gerektiği düşünülmektedir. Bu çalışma gelecek nesillere örnek olması açısından önemlidir. Takı her toplum ve kültürdeki insanların inanç ve güç objeleri olarak kullanıldığı araştırmalarda açıkça belirtilmektedir. El sanatlarının farklı alanlarıyla birleştirilerek oluşturulabilecek olan takılar gerek unutulmaya yüz tutan el sanatlarının gün yüzüne çıkartılarak popüler olmasına yardımcı olacağı düşünülmektedir.

Öneriler

Geçmişten günümüze fazla değişim göstermeyen usta çırak ilişkisiyle günümüze kadar ulaşan iğne oyaları farklı el sanatları ve sanat akımlarıyla birleştirilmesi gerekmektedir. Günümüz tüketim toplumunda yeni nesillerin kücümsemiği Türk milletine özgü iğne oyaları sadece ceyiz kültür olarak görülmekte ve bohçalarda saklanmaktadır. Modern çağda uyarak farklı tasarımların içinde yer olması gerekmektedir. Bu alanda çalışmalar yaparak gelecek nesillere sevdirilmeli ve Türk danteli olarak literatüre giren iğne oyaları dünyaya tanıtılması elzemdir. İğne oyası tekniği ile diğer el sanatı dallarının sentezlenebildiği görülmektedir. Geçmiş kullanım alanlarından ziyade her yerde sanatla iç içe tasarımlar yapılabileceği açıktır. Diğer el sanatları alanlarında kullanılarak farklı tasarım ve aksesuarların yapılması gerekli olduğu düşünülmektedir.

Eтик Beyan

"Takı Teknikleri ve İğne Oyası Motifleriyle Uygulanan Takı Tasarımları" başlıklı çalışmanın yazım sürecinde bilimsel kurallara, etik ve alıntı kurallarına uyulmuş; toplanan veriler üzerinde herhangi bir tahrifat yapılmamış ve bu çalışma herhangi başka bir akademik yayın ortamına değerlendirme için gönderilmemiştir.

Araştırmacıların Katkı Oranı Beyanı

Araştırmacıların katkıları eşittir.

Çatışma Beyanı

Araştırmacıların herhangi bir üçüncü kişi veya kurumlarla çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Kaynakça

- Barışta, Ö.(1995). *Türk işleme sanatı tarihi*. Ankara: Gazi Üniversitesi Mesleki Yayıgın Eğitim Fakültesi Yayıncı.
 Koroğlu, G.(2004). *Anadolu uygarlıklarında takı*. İstanbul: Türk Eskiçağ Enstitüsü Bilimleri Yayınları.
 Onuk, T. (2000). *Osmanlı'dan günüümüze oyalar*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
 Önder, M., (1995). *Antika ve eski eserler kılavuzu*. İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayımları.
 Özder, L. (1995). *İş Anadolu bölgesi geleneksel kadın başlıklarını ve çeşitli özellikleri* (Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
 Sular, G., (1998). *Mardin ili midyat ilçesi telkari gümüş işçiliği üzerine bir araştırma* (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
 Tansuğ, S. (2004). Anadolu takıları. *Skylife Dergisi*, 9, 94-104.

Internet Kaynakça

(TDK, Kasım 2024). Oya, <https://sozluk.gov.tr/>

Görseller

- Ağaçlarnet. (2013.01.27). Bakla, Ağaçlar. <https://www.agaclar.net/forum/sebzeler/4197-4.htm/> (Erişim Tarihi:2024.11.20)
- Aktaş,F., (2021.07). Salatalık Nedir?. Bitkim.net /<https://bitkim.net/bitkiler/salatalik-2/> (Erişim Tarihi: 2024.11.20)
- Bamya.gen.tr, (2024.09.24). Bamya Çiçeği Özellikleri ve Faydaları Nelerdir?. /<https://www.bamya.gen.tr/bamya-cicegi.html/> (Erişim Tarihi:2024.11.20)
- Doğan,H., (2017). Phaseolus Vulgaris (Fasulye). Kocaeli Bitkileri, <https://kocaelibitkileri.com/phaseolus-vulgaris/>(Erişim Tarihi:2024.11.20)
- Friedrich,B., (2008.08.31). Ayciceği. Vikipedi Özgür Ansiklopedi, <https://tr.wikipedia.org/wiki/Aycicegi/>, (Erişim Tarihi:2024.11.20)
- Lovepik, (2018). Biber Çiçeği. [https://tr.lovepik.com/image-500604038/capsicum-flowering.html/](https://tr.lovepik.com/image-500604038/capsicum-flowering.html)(Erişim Tarihi:2024.11.20)
- Melihtarım, (2021.07). Kabak Yetiştiriciliği. <https://www.melihtarım.com/blog/icerik/kabak-yetistiriciligi/> (Erişim Tarihi:2024.11.20)
- Özer,M., (2009.09), Pathcan Çiçeği. NetFotoğraf,https://galeri.netfotograf.com/fotograf.asp?foto_id=359581/ (Erişim Tarihi:2024.11.20)
- Pikapay., (2024.11.20). Bezelye Çiçeği. bloom,<https://pixabay.com/tr/photos/bezelye-cicegi-bloom-menekse-kalp-7303689/> (Erişim Tarihi:2024.11.20)
- Tohumcu, (2018.01). Domatese Çiçek Dökülmesi. hobitohum.com, <https://www.hobitohum.com/domatestecicek-dokulmesi/>(Erişim Tarihi:2024. 11.20)

EXTENDED ABSTRACT

The use of jewelry dates back to the very origins of humanity, and it has been an essential symbol of culture, belief, and society. Jewelry served for not only decorative purposes but also represented social status, personal identity, and spiritual significance. In the earliest stages of jewelry-making, bone was the primary material used. However, over the years, this primitive material was replaced by a variety of other materials, each offering unique qualities for the creation of decorative items. Depending on one's desire to project strength, majesty, or beauty, the raw materials and adornments of jewelry have varied significantly across different cultures and time periods. It is evident that the most striking forms of decoration in jewelry can also be observed in metalworking, where detailed x and decorative elements add both beauty and significance. In Anatolia, the cradle of many ancient civilizations, a great number of jewelry pieces have been uncovered through archaeological excavations, providing valuable insights into the past. These excavations have revealed that metals such as bronze, gold, and silver were widely used in jewelry production. Such findings suggest that metalworking techniques were highly advanced, and these materials were integral to creating some of the most intricate and exquisite jewelry of ancient times. Beyond the use of metals, the craft of jewelry making also extends into the realm of handcrafts. Examples of handmade jewelry have been found in various forms, including embroidery, weaving, leatherwork, and needle lace. These traditional handcraft techniques are still applied in modern jewelry-making, adding a distinct cultural touch to contemporary designs. Among these crafts, one of the most prominent and revered is *ığne oyası* (needle lace), a Turkish handcraft technique that has been passed down through generations. Characterized by its intricate, delicate designs, needle lace is a labor-intensive art form that has long been associated with the master-apprentice relationship. Traditionally, needle lace has been used in textiles, but in recent years, it has found a new place in jewelry-making, opening up new avenues for combining traditional handcrafts with contemporary design. This article explores an innovative approach to jewelry-making by combining needle lace techniques with metalworking. Specifically, the goal of the study is to produce jewelry that integrates vegetable and floral motifs created through needle lace with metalworking techniques. The combination of these two distinct forms of craftsmanship, each with its own cultural and historical significance, is the primary focus of the study. What makes this approach particularly significant is the fact that, to date, no previous research or studies have been found that combine these two art forms to create jewelry. Therefore, this work is the first of its kind and offers original data that can serve as an example for future researchers and jewelry designers looking to merge traditional handcrafts with modern techniques. The choice of vegetable and flower motifs for this project is rooted in the long-standing tradition of using nature as a source of inspiration in both jewelry-making and textile arts. These motifs are not only aesthetically pleasing but also carry deep symbolic meaning in many cultures, representing growth, fertility, beauty, and the cycle of life. By applying needle lace techniques to these motifs, it is possible to create intricate designs that capture the beauty of nature in its most delicate form. The next step is to combine these delicate lace motifs with metal elements, which can bring a sense of durability, structure, and sophistication to the overall piece. This study is particularly important for its originality, as it addresses the gap in existing research by combining needle lace and metalworking in the production of jewelry. The work is based on a qualitative approach, using a combination of literature review and experimental workshop practices to gather data and produce jewelry pieces. The experimental process involved designing and producing several pieces of jewelry that integrated both the needle lace motifs and metalworking techniques. The findings of the study highlight the potential of this combination, demonstrating how the intricate and delicate nature of needle lace can be effectively paired with the strength and beauty of metal to create modern, wearable works of art. The research also aims to inspire future work in the field of jewelry design, offering a new perspective on how traditional handcrafts can be revived and reinterpreted for contemporary applications. As the use of needle lace in jewelry production continues to grow, it opens up new opportunities for preserving and promoting traditional arts in modern times. By bringing together techniques that have existed for centuries, this work provides valuable insights for those interested in preserving cultural heritage while innovating within the context of modern design. In conclusion, this study represents a novel approach to jewelry making by merging the art of needle lace with metalworking. It not only offers a unique fusion of traditional techniques but also emphasizes the importance of cultural heritage in contemporary craft. The findings of this study provide a foundation for future exploration in the field of jewelry design, demonstrating the potential for new combinations of materials and techniques to create truly original and meaningful works of art.